

'vags sig vags för själens i hvar sin
6

'vags sig vags för själens i hvar sin
7

'vags sig vags för själens i hvar sin
8

'vags sig vags för själens i hvar sin
9

'vags sig vags för själens i hvar sin
10

'vags sig vags för själens i hvar sin
11

'vags sig vags för själens i hvar sin
12

22.

Der storkryttaren finner i bakal sin ro,
Och fripratar en skänder ens heder;
Der visar sig Bocken så dum som en So,
Tills han båda två slängar neder.

23.

Den stoggen han buffar båd herre och dräng;
Han skenar ej någon som felar.
Sen Julen gått öfver blir han ej så sträng:
Men gifver då plåster som helar.

24.

Håll derför tillgodo hvar Jul-Bocken lärde,
Han har nu ej mera att säga:
Och blifver här allmänt som Jul-Klapp fördräde.
Lycka till! fallerall Pottebjaja.

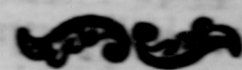
Kösta 1 f. Banco.

'vags sig vags för själens i hvar sin
1

'vags sig vags för själens i hvar sin
2

'vags sig vags för själens i hvar sin
3

'vags sig vags för själens i hvar sin
4

'vags sig vags för själens i hvar sin
5

'vags sig vags för själens i hvar sin
6

GS 459

Ennen nöjsamma

W i s o r ,

Den Första:

Om sju slags Slidor,

bland hvilka en Friare har att välja.

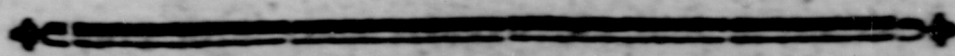
Du Ungling, som så munter går, &c.

Den Andra:

Den dansande Julboden.

Upp! lustigt att lefva när all ting går
väl, &c.

Ejunge som: Räst hafver jag öfver watten och land, &c.

W e b e r g ,

Norbergiska Tryckeriet, 1844.

20:

Den första: Om sju slags Flickor.
Du yngling, som så munter går Till Hymens
Altare att hemta En skatt för dina framtids år;
Var klok, och ej med saken skämta. Ero mig
på min erfarenhet, Jag vet, att Flickor måns-
tering tåla; Vålj därför med försigtighet En af
de sju jag här vill måla. ::

21:0 1, med bruna ögon och svartbrunt

krusigt hår. (Kolerisk).

Halst leende, men hemligt vred Den första
Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

22:0 2. Med gråa ögon och svart hår.

(Mellankoliskt).

Den andra Flickans vaka kropp, Och ble-
ka hy och mörka lockar Ge ömma hjertan bästa
hopp; Men båda krig mot den, som pochar.
Hon har en stolt och upphöjd själ, Och gråa ö-
gon tankfullt blicka; Hon är af ordning nästan
träl, Och lif en Drottning vet sig kika. ::

23:0 3, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den tredje Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

24:0 4, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den fjärde Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

25:0 5, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den femte Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

26:0 6, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den sjätte Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

27:0 7, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den sjuende Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

28:0 8, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den åtta Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

29:0 9, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den nioende Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

20:

Den första: Om sju slags Flickor.
Du yngling, som så munter går Till Hymens
Altare att hemta En skatt för dina framtids år;
Var klok, och ej med saken skämta. Ero mig
på min erfarenhet, Jag vet, att Flickor måns-
tering tåla; Vålj därför med försigtighet En af
de sju jag här vill måla. ::

21:0 1, med bruna ögon och svartbrunt

krusigt hår. (Kolerisk).

Halst leende, men hemligt vred Den första
Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

22:0 2. Med gråa ögon och svart hår.

(Mellankoliskt).

Den andra Flickans vaka kropp, Och ble-
ka hy och mörka lockar Ge ömma hjertan bästa
hopp; Men båda krig mot den, som pochar.
Hon har en stolt och upphöjd själ, Och gråa ö-
gon tankfullt blicka; Hon är af ordning nästan
träl, Och lif en Drottning vet sig kika. ::

23:0 3, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den tredje Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

24:0 4, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den fjärde Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

25:0 5, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den femte Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

26:0 6, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den sjätte Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

27:0 7, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den sjuende Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

28:0 8, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den åtta Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

29:0 9, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).

Den nioende Flickan lofvar söga, Har smutsig hy och munnen
bred, Och becksvarit hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög, Slug, hömnd-
full, listig och oböjlig; Men utan höfsning mera
slög, Dumt egenkär och ytterst löslig. ::

30:0 10, med blågrå ögon och mörkbrunt

hår. (Mellankoliskt).